



Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 4. An, & quale peccatum sit pœnitere de voto facto?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

da; si enim Pontifex vellet subrogationem materię non fore perpetuam, sed extingui revivifcente voto, id exprimeret, sicut expressit voti dispensationem extingui dissoluto matrimonio.

505 Verum quamquam sententia hæc secuta sit, & consulenda, opposita tamen, quam tenet Palao *l. c. D. 2. p. 18.* probabilior videtur. Ratio est; quia hæc exceptio voti castitatis nullo sufficiente fundamento probatur; cum enim regula generalis & recepta sit, ut voto principali redeunte pereat subrogatum, debuisset hæc voti castitatis commutatio clarè & manifestè excipi à regula generali; hoc autem non fit; nam per illa verba *singulis mensibus, quotidie, semper* id non exprimitur, sed potius contrarium colligi videtur; optimè enim vocabula illa explicantur de tempore, quo non redit votum; quamdiu enim votum non redit, æquum est, ut illa pietatis opera exercent quotidie, ut sic semper, id est, continuo recordetur obligationis voti, quã obstringebatur. Imò ex præfatis illis verbis potius contrarium arguitur; nam si menstrua Confessio, & quotidiana piorum operum exercitatio ad eum finem imponitur, ut memoriam haberet obligationis voti, quã tenebatur, si dispensatio perit, & votum re-

dit, cessat finis hujus impositionis, & obligationis; cum ipsummet votum, quod redit, sufficientem sui memoriam excitet. Unde solvitur fundamentum contrarię opinionis; satis enim Pontifex expressit commutationem non duraturam amplius, quàm duraret dispensatio facta solum ad quemdam effectum; nam cum contrarium non expresserit, censendus est naturam commutationis, & subrogationis noluisse mutare, & deflectere à regula generali. Quod

Conf. ex eo, quòd juxta communissimam DD. quando votum commutatur in rem minorem, licitum sit votenti omisã materiã subrogatã redire ad priorem promissã, quia in favorem votentis fit hæc subrogatio: atqui quando votum castitatis commutatur in Confessionem mensuram, & alia quotidiana opera pietatis, commutatur in rem minorem: ergo.

Ad 4. Q. Pœnitere de voto 506
facto per se loquendo nullam continere culpam, censent Suarez *l. 5. de vot. cap. 7. n. 4. & seqq.* Laym. *l. 4. tr. 4. cap. 4.* & alii, saltem si tristitia, & pœnitentia efficax non sit, sed conjuncta cum firmo proposito exequendi votum; quia talis pœnitentia, & voti displicentia non versatur cir-

ca: objectum malum; nam sicut ab initio potuit homo non vovere, sic post votum factum potest optare, seu nolle vovisse; quia utriusque actus est idem objectum: ergo ex parte objecti poenitentia, & dolor de voto edito nullam malitiam continet; ex parte finis verò potest actus honestari, si cognoscas votum tibi fore damnosum. Palao tamen citt. D. 1. p. 21. cum aliis affirmat, regulariter dolere de voto facto peccatum esse veniale. Tum quia hic dolor aliquo modo infirmitatis propositum voti exequendi. Tum quia retrahit hominem à via perfectionis assumpta. Tum de-

nique quia frequenter habetur ex proprio amore, quò vult onera, & obligationes utiles, & sanctas excutere, ac proinde ex fine non licito. Imò si ejusmodi actus doloris, & poenitudinis conjunctus sit cum periculo prævaricandi, seu non exequendi promissum, etiam culpa mortali non vacabit, ut notat hîc Cajetan. a. 6. Dolere tamen de voto ob transgressiones factas, non tantum culpa carebit, sed etiam actus virtuosus esse poterit, cum sit actus doloris non tam de voto, quàm de ejus transgressione.

